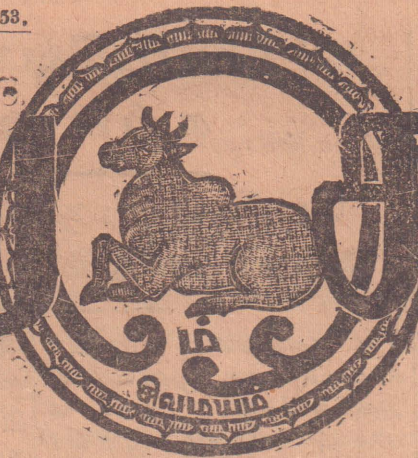

விந்தனா தனம்

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

தனிப்பிரதி விலை: சதம் 10.

[புத்-எசு] யாழ்ப்பாணம்: குரோதிஸ் புரட்டாதீஸ் கூட வெள்ளிக்கிழமை (25 September, 1964) [ஆல்-உரு]

விரதம்

[சுவப்பெரியார், திரு. ச. சிவபாதசுந்தரம், B. A. அவர்கள்]

“உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை அற்றே தவத்தீர் குரு”

விரதமாவது ஆன்மசுடேற்றத்தின் பொருட்டு இன்ன தருமஞ் செய்ய வேண்டிய தென்றும் இன்ன பாவம் ஒழிக்க வேண்டியதென்றும் தத்தம் சத்திக்குப் பொருந்தும்படி வரையறுத்துக் கொள்ளப்படுவதாம். விரதம் நோன்பு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். விரததால் மனம் புத்தி முதலான உட்கருவிகள் பரிசுத்தமடையும். அவை பரிசுத்த மாயவழி. பிரவிட்பெருங்கடலை நீந்த ஏது உண்டாகும்; அதனால் இறுதியில் முத்தியும் சித்திக்கும். ஆதலால் ஞானங் கைகூடுவதற்குச் சாதனம் விரதம் என்பது சொல்லாமலேயமையும்

விரதம் இருவகைத்து

இனி விரதம், நித்தியம், நைமித்தியம் என இரண்டுவகைப்படும். நித்திய விரதங்களாவன:— அருளுடைமை, இன்னு செய்யாமை, கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை, வாய்மை, கூடாவொழுக்க மின்மை, கோபமில்லாமை, தவம் முதலியன. மேற்கூறியவற்றுள் அருளுடைமையே மிகச் சிறந்தது; இது மற்றவை விரதங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாயுள்ளது அருளுடைமையாவது யாதென்று ஆராயப் புகின் அது சுயநலங் கருதாமல் இயல்பாகவே எல்லாவுயிர்கள்மேலும் செல்வதாகிய இரக்கத்தைப் பூண்டி அன்புமுடைமை என்பது பெறப்படும். இக் கருணையை நாம் வளர்க்கும் நிமித்தம் அதனைக் கெடுப்பது யாதென்று முதலில் ஆராயவேண்டும். ஆராய்ந்து அதனை அறவே ஒழிக்க உபாயந்தேட வேண்டுவது அவசியம் எம்மாராய்ச்சியில் புலாலுண்ணல், கூடா வொழுக்கம், கோபம் ஆகிய மூன்றுமே அருளுக்குச் சத்துரு என்று கண்டோம். இதன் உண்மை பின்வரும் வாக்கியங்களாலும் தெளியப்படும். “அருளாட்சியாங்கிலை ஊன் தின்பவர்க்கு”, “நோன்பென்பது கொன்றுதினனமை” “கொல்லா விரதம் குவலயமெல்லாமோங்க”, பூசை யென்பது... ..ஆசைக்கொடும் அகந்தை அடக்கியே நீச ஐம்பொறி நெஞ்சுள் நிறுத்தியே ஈசனைத் தன் இதயத்துக் காண்டலே ஆதலால் நாம் மேற்கூறிய புரவங்களை விலக்க

முயல வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிடின் இறைவனது திருவடிகளாகிய கருணைமுகடலில் யாம் தினைப்பது யாங்ஙனம்?

உபவாச விரதம்

நைமித்திய விரதங்களாவன உபவாச விரதங்களாம். உபவாசமாவது மனம் பொறி வழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும்குருக்கியனும் மனவாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை விதிப்படி மெய்யன்போடு விசேஷமாகவழிபடுதலாம். சிலகாலங்களிலே திருவருள் நுகர்ச்சி அதிகமுண்டு. இக்காலங்கள்தாம் விரதகாலங்கள் என்று கொள்ளப்படுவன. நித்திய விரதம் நைமித்தியத்திற்கு இன்றியமையாதது, நைமித்தியத்தை மாத்திரம் கைக்கொண்டு நித்தியத்தைப் புறக்கணிப்பது பேதைமையாகும். சில மனுஷர்கள் உபவாச காலங்களில் மாத்திரம் மச்சமாயிசம் புசித்தலை ஒழித்து மற்றக் காலங்களில் பழையபடி உண்கின்றார்கள். தீயதென்று கண்டறிந்து தானே அவ்வுணவை உபவாச காலங்களில் விலக்குகின்றார்கள். அக்காலங்களில் ஆகாதது மற்றக்காலங்களில் ஆவது எங்ஙனம்? இதைச் சிறிதேனும் சிந்திப்பாராக, நிற்க.

உபவாச விரதங்களுடன் சிவபூசை, ஆலயவழிபாடு, மாக்கசரபூசை, திருவிளக்கேற்றல், சிவாலய தொண்டு, சிவன்டியார் தொண்டு, அவ்வவ் விரத மூர்த்தியின் மூலமந்திர செபம், பஞ்சாட்சர செபம், திருவருட்பாப்பாரா

நற்சிந்தனை (இல்வாழ்க்கை) தாளந் தவிரண்டுத் தாழற்ற வல்லது ஞானவழி மென்மலம் நன்கு.

கொழும்பு விவேகானந்த சபையார் நடத்தும் சமய பாடப் பரீட்சை — 0 — கொழும்பு விவேகானந்த சபையார் நடத்தப்படும் சமய பாடப் பரீட்சை இலங்கையில் எப்பாக்கங்களிலும் 15-11-64-ல் அன்று நடைபெறும். பல வித்தியாசங்களை அதிபர்களும் தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்திகளும் விருப்பத்துக்கிணங்க மனுப்பத்திரங்கள் 30-10-64 வரை பெற்றுக் கொள்ளப்படும்.

யணம் முதலியன செய்வது விசேஷம். “நன்று நோக்கிலென் பட்டினி யாகிலென் குன்றமேறி யிருந்தவஞ் செய்யிலென் சென்று நீரிற் குளித்துக் திரியிலென், என்று மீசன் என்பார்க்கன்றியில்லையே” என்னுந் தேவாரம் இங்குக் கவனிக்கத் தக்கது. உபவாச விரதங்கள் உபாசன மூர்த்தத்திற்கேற்ப சிவவிரதம், தேவீ விரதம், விநாயக விரதம், சுப்பிரமணியவிரதம், வைரவ விரதம், வீரபத்திர விரதம் எனப் பலவகைப்படும்.

சிவ விரதமாவன:— திங்கட்கிழமை விரதம், திருவாதிரை விரதம், உமாமகேசர விரதம், சிவராத்திரி விரதம், கேதார விரதம், கலியாண சுந்தரவிரதம், குலவிரதம், இடபவிரதம் என எட்டாம். பிரதேஷ விரதமும் இதில் அடங்கும். தேவீவிரதம்:— வெள்ளிக்கிழமை விரதம், ஐப்பசியுத் தரவிரதம், நவராத்திரிவிரதம் என மூன்றும். விநாயகவிரதம்:— வெள்ளிக்கிழமை விரதம், விநாயகசுதர் தொடர்ச்சி 2-ம் பக்கம்

சஞ்சலம் தீர்த்தருள்!
(அளவையூர் — சஞ்சீவி)
இராகம்: பூபாளம் தாளம்: ஆதி.
பல்லவி
அம்பலந் தன்னில் அறுதின மாடும்
அரகர மாநே வா — சிவசீவ (அம்)
அறுபல்லவி
அம்பிகை சுந்தரி அருகினி லாட
அண்டச ராசரங்கள் அசைந்துநின் றூட (அம்)
சரணம்
வன்விகொன்றை கதிர் மதிதுடி நாகம்
மணிநீ றணிந்துயர் வாளவர் யாகம்
தன்னை நயந்திரும் தாண்டவக் கோளை
சஞ்சலம் தீர்த்தருள் தருநீர் மாலை (அம்)

இந்துசமயம்: ஜி. ஸி. ஈ. மாதிரி வினா விடைகள்

[ஆசிரியர் திரு. ஆ. நவரத்தினம் அவர்கள்]

[சுருக்கமாக விடைதருக]

- செல்வத்துட் செல்வமெது? செல்வத்துட் செல்வமாவது அருளால் வருஞ் செல்வமாகும்.
- இருள் சேர்ந்த இன்னொருவகம் புகல் யாருக்கு இல்லை? அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினை உடையவர்களுக்கு இருள் சேர்ந்த இன்னொருவகம் புகல் இல்லை.
- தன்னுயிரஞ்சும் வீணையாருக்கு இல்லை? நிலைபெற்ற உயிர்களைப் பாதுகாத்து, அருளுடையனாய் வாழுகின்றவனுக்குத் தன்னுயிரஞ்சும் வீணை இல்லை.
- உடல் சுவையுண்டார் மனம் எது போன்றது? கொலை செய்யும் கருவியைக் கையிற்கொண்டவரது மனம் போன்றிருக்கும் உடல் சுவையுண்டாரது மனம்.
- யாரை அளந்து அண்ணத்தல் செய்யாது? உயிர் நிற்றற்கு இடமாயுள்ள ஊனை எவன் கொண்டு உண்கின்றானோ அவனை அளந்து அண்ணத்தல் செய்யாது.
- யார் உயிரில் தலைப்பிரிந்த ஊனை உண்ணார்? மயக்கமாகிய குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய (தூய) அறிவியுடைய மேலோர் உயிரில் தலைப்பிரிந்த ஊனை உண்ணார்.
- ஆயிரம் வேள்வி செய்தலினும் மேலான அறம் எது? ஓர் உயிர் நிற்கின்ற உடலை அவ்வுயிரினின்றும் பிரித்து உண்ணாதிருத்தலாகிய அறமானது ஆயிரம் வேள்வி செய்தலினும் மேலானது.
- எல்லாவுயிரும் யாரைக் கைகூப்பித் தொழும்? ஓர் உயிரைக் கொல்லாத வனுமாய்ப் புலாலை உண்ணாக வனுமாய் உள்ளவனையும், தவமாகிய தன் கருமத்தைச் செய்து தனது உயிரைத் தனக்குரியதாகப் பெற்றவனுமாய் உள்ளவனையும் எல்லா உயிருங் கைகூப்பித் தொழும்.
- இல்லறத்தான் தவத்தை மறந்தமைக்குக் காரணம் யாது? இல்லறத்திலே நிற்போன் துறந்தவர்க்குச் செய்யவேண்டிய

(இல்லற) தர்மங்களான உண்டி, மருந்து, உறைவிடம் என்பவற்றை உதவுதலினால் தவஞ் செய்தலை மறந்தான் என்பர்.

10. தவத்தால் வரக்கடவது யாது?

தம் அறத்திற்குப் பகையாய் நின்று அழிவு செய்தாரைக் கெடுத்தலும், அதனை உவந்தாரை உயர்நிலைப்படுத்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டும் தவஞ் செய்பவர்க்கு நினைத்தமாத் திரத்தே வரக்கடவ செயலாகும்.

11. கூடாவொழுக்கம் பற்றித் திருவள்ளுவர் கூறும் கருத்தினை உமது உரைநடையில் தோகுத்தேழுதுக:

கூடாவொழுக்கம் கூடாவொழுக்க மாவது தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய வொழுக்கமாகும். இது தாம் வெறுத்தவிட்ட சிற்றன்பத்தை மனவலிமையில் லாமையால் மீண்டும் அடைய விரும்பி அவ்வழியை நாடிச் செல்வதாகிய தீய வொழுக்கமாகும். காம உணர்ச்சியானது தன் மனத்தினிடத்தே தோன்றி வருத்திக்கொண்டிருக்கவும், அவ்வுணர்ச்சியானது தன்னிடத்தே இல்லாமையால் போலக் காட்டி வருசித்து வாழும் துறவியின் களவொழுக்கத்தைக் கண்டு, அவனது உடம்பாய்க் கலந்து நிற்கின்ற ஐம் பூதங்களும் தமக்குள்ளே சிரிக்குமாம். தான் குற்றமென்று அறிந்த செயலிலே செல்லும் மனத்தையுடையவனது தவவேடமானது அவனுக்கு யாதொரு பயனையும் கொடாது. மனத்தைத் தன் வயப்படுத்தி அடக்கும் வல்லமையில்தவவன் தவவேடம் பூண்டு தீவினை புரிதல் பசு புலியின் தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு பயிரை மேய்ந்தாற்போன்றது. இன்னும் தவ வேடத்தில் மறைந்து நின்று பிறன் மனைவியை இச்சித்துப் பாவ காரியங்களைச் செய்யுந் துறவிகள் பற்றை மறைவில் பதுங்கி நின்று பறவைகளைப் பிடிக்கும் வேடுவர்களைப் போன்றவர்களாவர். இவர்கள் அகப்பற்றுப் புறப்பற்று ஆகிய இருவகைப் பற்றையும் விட்டோமென்று கூறிக்கொண்டு செய்யுந் தீச்செயல்கள் அவர்களுக்கு, என் செய்தோம்! என் செய்தோம்!! என்று இரங்கும் வகையில் பல தொடர்ச்சி 3-ம் பக்கம்

